

[Forsvarsministeren.]

at samtlige forhandlingsberettigede organisationer indenfor værnene har tilfrådt mit forslag.

Når bestemmelserne er søgt optaget som tekstanmærkninger, tekstanmærkning nr. 1 og tekstanmærkning nr. 2, på de årlige bevillingslove og ikke på normeringsloven, skabes der automatisk mulighed for, såfremt man gennem de indhøstede erfaringer skulle kunne nå frem til andre, bedre ordninger på dette område, at tage spørgsmålet op til revision, og det er klart, at jeg for mit vedkommende vil være villig til at overveje sådanne ændringer.

Jensen-Broby: Overfor ændringsforslag nr. 195 har jeg taget forbehold; jeg kan ikke stemme for det, men vil stemme imod det. Når jeg gør det, er det af principielle grunde. Jeg var i sin tid modstander af, at radioorkestret fik rejsegodtgørelse for en rejse til Amerika. Det, det drejer sig om her, er en rejsegodtgørelse på 30 000 kr. til Det kgl. Teaters balletkorps for en rejse til Stockholm. Jeg har ikke noget imod, at det kongelige balletkorps kommer til Stockholm på gæstespil, men så må de i Stockholm betale, hvad det koster. Man må tænke på konsekvenserne for fremtiden. Da det er mig bekendt, at balletkorpsset senere tænker på at rejse til England, kan det måske have sin betydning, at det ikke går altfor let igennem. Jeg mener i det hele taget, at Det kgl. Teaters underskud er stort nok. Det er på 5 050 560 kr., så vi behøver ikke at gøre det større ved at give rejser til dem, der skal optræde i udlandet.

Holger Eriksen: Jeg takker den højtærede forsvarsminister for oplysningerne vedrørende auditormedhjælperne. Det bekræftede, hvad jeg før fremførte, nemlig at man fra forsvarsministeriets side har forelagt en skrivelse, som man forlanger de skal skrive under på, og hvorefter de overgår til stillinger, som man vil give dem, såfremt der opnås den nødvendige lovhjemmel derfor. Det er for deres vedkommende ikke bare en formalitet, det er en realitet, idet de underhånden har fået at vide fra rigspolitiet, at de naturligvis kan vende tilbage til rigspolitiet, selvom de underskriver, men så må de være forberedt på, at der er lukket af for videre forfrem-

melse for dem. Altså betyder det en hel del. Det rejser uvilkårligt det spørgsmål: Hvorfor forelægger forsvarsministeriet sådanne skrivelser, før disse stillinger er oprettet? Det er dog tidligt nok at få at vide, om de vil have dem, når stillingerne er der; der er ingen grund til at forlange, at de skal binde sig til dem på et tidspunkt, hvor forsvarsministeriet ikke har skygge af sikkerhed for, at disse stillinger nogensinde kan oprettes.

Med hensyn til det andet spørgsmål må jeg gøre gældende, at man ikke uden videre kan erklære, at forholdene indenfor de enkelte værn er analoge; det er utvivlsomt nødvendigt, at man skønner over forholdene, som de foreligger. Det er naturligvis rigtigt, at ikke alle vil blive omfattet af tekstanmærkning nr. 1; men efter de oplysninger, jeg har fået, må man regne med, at to trediedele af personalet kommer ind under den, altså et væsentligt antal. Det er nu imidlertid ikke det, der har min store interesse. Det, der ville have været af interesse for mig at få at vide, var, om der kunne fremføres noget, som kunne sandsynliggøre, at de i de højere stillinger, generaler o. s. v., havde et tilsvarende ekstraarbejde som det, de i de lavere stillinger utvivlsomt har, og som er begrundelsen for forslaget. De ting, der er fremført, går i hvert fald ikke i den retning. Vi mener derfor, at denne generelle ordning, hvor man tager alle med, i hvert fald for den ene tekstanmærknings vedkommende, og hvor man slet ikke skønner over, hvilket arbejde den pågældende udfører, er forkert. Det forbavser mig i og for sig ikke, at man har kunnet få „Vor Hær“ til at sige god for et sådant forslag, for jeg går ud fra, at officererne så nogenlunde har fået, hvad de ønskede; men jeg må anholde en bemærkning fra den højtærede forsvarsminister om, at hvis man gennemførte det socialdemokratiske forslag, ville det procentuelt betyde så meget for dem med de lave lønninger og procentuelt så lidt for dem med de højere, at det ville være en urimelig lønningsudligning. Såvidt jeg har forstået, er der aldeles ikke tale om en lønningsrevision. Hvis det var en lønningsrevision, så kunne man tale om udligning o. s. v., men her er kun tale om, at man skal give godtgørelse for et arbejde, der udføres, og så er det væsentlige dog, hvem der udfører dette arbejde. Den, der udfører dette arbejde, må have belønning